

DOBROVODSKÝ ZPRAVODAJ

Leden'08

č.46

zdarma

E-mail: dobra.voda.cb@obce.cz<http://dobravodaucb.cz/>

Vážení spoluobčané!

Dovolte mi, abych vám jménem volených zastupitelů obce i jménem svým do nového roku ještě dodatečně popřál mnoho zdraví, štěstí a radosti. Nové dobrovodské zvony o silvestrovské půlnoci přivítaly rok 2008. Rok, který by podle sdělovacích prostředků měl mít na obyvatelstvo této země dopad přímo katastrofální. Věřím, že se tyto černé prognózy nenaplní. Není mou ambicí hodnotit celorepublikovou hospodářsko-politickou situaci, na tu si každý udělá názor sám. Rád bych vám dodal alespoň trochu optimismu v souvislosti s bydlením v naší obci. Úkolem samosprávy všech měst a obcí je zajistit jejich chod a hlavně další rozvoj. Ten je však podmíněn financemi, které mají k dispozici a zejména jejich účelným využíváním. V rámci finanční reformy a zákona o rozpočtovém určení daní si naše obec nijak nepolepšila. Při daňovém příjmu šestnáct milionů korun za rok ze státního rozpočtu má být pro nás oficiální nárůst daňových příjmů čtrnáct tisíc korun... Jako vy v domácnostech pocítíte nárůst cen elektrické energie a plynu, tak se toto navýšení cen v rámci obce projeví faktickým propadem příjmů ve výši téměř jednoho milionu korun. Připlatíme totiž ještě na příspěvku za provoz MHD, za odvoz odpadů a nárůst daně z přidané hodnoty. Na provozu obecního majetku už téměř není kde ušetřit. Pouze výměna oken a zateplení fasády jihovýchodní části školy jsou námětem pro úsporu energií. **Dotace.** Právě pro realizaci této akce budeme usilovat o tzv. evropské peníze z operačního programu životní prostředí – oblast podpory 3.2 - realizace úspor energie a využití odpadního tepla u nepodnikatelské sféry. Jedná se o částku přesahující 3 mil. Kč.

Přestože obec jenom za likvidaci odpadu ze svého území zaplatila o 400 000 Kč více než se vybralo od obyvatel, zůstává tento poplatek i pro rok 2008 stejný. Stejně zůstávají i poplatky za psy a věřím, že ani cena vody, která se stanovuje k 1. dubnu a kterou máme široko daleko dlouhodobě nejnižší, se kromě nárůstu částky daně z přidané hodnoty z 5% na 9%, která však nejde do rozpočtu obce, pro obyvatele Dobré Vody nezmění.

Rozpočet obce za rok 2007 skončil podstatně menším schodkem než byl schválený také díky tomu, že se zatím neuskutečnila výstavba komunikace Stará cesta. Důvodem byl nutný výkup pozemků pro stavbu silnice, administrativní překážky i nevstřícný postoj některých majitelů pozemků. Výstavba této komunikace bude první stavbou tohoto roku. Územní řízení již proběhlo. Další připravovanou stavbou je nezbytná kompletní rekonstrukce vody, kanalizace, veřejného osvětlení i povrchů v ulici Pod Lesem od Lázeňské ulice ke křižovatce s ulicí U Domova důchodců. Ta je také závislá na dotačních penězích, ale měla by se realizovat nejpозději v roce 2009. Alespoň opravíme a projekčně připravíme ke stavbě Srubeckou ulici. Značnou část rozpočtových financí nám ubere zaplacení prostor pro už brzy otevřenou poštu, knihovnu a obecní garáže v areálu U Moštárny, které budou majetkem obce. Využívat budeme maximálně i dalších dotací, které mohou některé akce urychlit. V rámci Programu CZ0043, spolufinancovaného z finančních mechanismů EHP/Norských fondů a jihočeským krajem jsme získali na vnitřní rekonstrukci posledního pavilonu MŠ 372 000 Kč. Ze 110 žadatelů bylo 35 úspěšných... Rekonstrukce bude realizována už v únoru.

Kde tedy hledat dále úspory? Především v odpadovém hospodářství. Za svoz odpadů zaplatíme v tomto roce o 4% více než loni. Přitom se v popelnicích místo kompostování stále odvázejí naprosto zbytečně „produkty“ zahrádek, včetně drnů, trávy a mnohdy i kamení. To není zadarmo a pokud si někdo myslí, že tento odvoz má dostatečně v poplatku za opad zaplacen, tak se mylí, to by musel už nyní platit minimálně o 200 Kč na osobu více. Kompost je navíc místem, které bývá na pozemku pohledům skryté, ale je to vlastně přírodní továrna pro naši zahradu. Když je kompost kvalitní, máme jistotu, že bude nejen bohatá úroda, ale skvělé kondici se bude těšit celá zahrada včetně trávníku. Proto se jeho zřízení nebojte!

Za nájem na kontejnery na separovaný odpad platíme více jak 5000 Kč měsíčně. Je škoda přidávat další, když někdo dokáže jen nesloženým kartonem př. od televizoru zaplnit půl objemu sám. A stačí málo-nůž a karton zplacatit. Kartony od soukromých prodejců, které se ve větším množství objevují třeba v Potoční ulici, tam vůbec nepatří. Proč si je pan podnikatel neodveze alespoň do sběrného dvora? Totéž platí o celých, nerozbalených balících propagačních letáků supermarketů, které kdosi neroznesl. O PET lahvích, jejichž sběr stoupá, platí stále to samé: povolit uzávěr, sešlápnou, utáhnou uzávěr. Pro někoho moc práce. Dá se však říci, že třídění odpadů se lepší. V krajské soutěži jihočeských obcí *My umíme třídit* jsme skončili za poslední rok mezi obcemi nad 2000 obyvatel na slušném 26. místě, těsně před námi byly Hluboká, Slavonice, Bechyně a Rudolfov, za námi třeba Borovany, Nové Hrady, Ledenice. Samostatnou kapitolou jsou lednice a televizory. Těch projde našim sběrným dvorem podstatně víc, než jinde. Přitom nakupujete-li dnes novou lednici nebo televizor, jsou povinni vám v obchodě sdělit, kde tu starou můžete bezplatně odevzdat, vy to přece zaplatíte v její ceně! My jsme jich už odvezli tolik, že každá domácnost na Dobré Vodě by musela mít lednici a televizi novou a poplatek za to žádný nedostáváme, naopak platíme za odvoz a likvidaci neúplných spotřebičů. A to něco stojí! Před velikonočními bude opět organizován tzv. mobilní sběrný dvůr, kde budete moci odložit téměř vše nepotřebné, včetně nebezpečných odpadů. Pokyny a termín svozu včas dostanete.

Větvě a bioodpad. To je na samostatnou kapitolu. Zatím není povinností obce zajišťovat celoročně likvidaci větví a zejména zelených stonků rostlin ze soukromých zahrad a dělat to zejména kvůli hrubé nekázní a bezohlednosti několika jedinců nebudeme. Argumentuje-li někdo potřebou letního řezu peckovin, ať si pořídí drtič neb si je nechá než uschnout na zahradě. Zelenou dřevní hmotu spalovat neumíme a nebudeme. 16. ledna to bylo naposled, nyní už budeme pouze štěpkovat. Pro ty, kdož budou řezat stromy a keře v únoru nebo březnu, bude opět každou březnovou sobotu od 9 do 12

hod. otevřen prostor louky pod dobrovodským hřbitovem. Zdůrazňuji, že tamní lom byl vyčištěn, upraven a nic se tam už vozit nebude! Podle návrhu zákona, který bude platit od 1. ledna 2009 bude možné zvýšit poplatek za likvidaci odpadu z 500 Kč na 900 Kč. Nechceme zatěžovat občany dalšími platbami, ale bude-li někdo trvat na tom, abychom odváželi slupky z brambor a na podzim zeminu z květinových truhlíků, bude to muset zase někdo zaplatit. A to bude obec. A obec rovná se občan, protože ani na „obci“ se peníze nelíhnou. To ať si každý uvědomí.

Zimní posyp komunikací. Letošní zima je z hlediska údržby komunikací dost milosrdná. Vrstva sněhu vyšší než 5 cm, kterou jsme velmi rychle uklidili, napadla v letošní zimě pouze 2x. Menší vrstvu nelze traktorem ani shrnout. To musí zvládnout vaše zimní obutí vozidla. Horší situace je v případě náledí. Přestože máme posyp smluvně zajištěn, tato služba stále nefunguje, tak jak by měla a jak fungovala v době, kdy ji zajišťovala firma Signistav. Opakované telefonické žádosti o zásah i 4x za noc k úspěchu nevedly. Teprve poslední jednání s vedením snad povedou k opravě. Pokud si však nemáte možnost vybírat ze tří, čtyř uchazečů o tuto práci, špatně se jediná, kdo je schopen tuto službu nabídnout, „tlačí ke zdi“. A je skutečně nefér mi připomínat, z čí jsem placen daní. Ostatně, řadu let to už není pravda. Tak jako voják, policista, státní úředník je i starosta placen z peněz přerozdělovaných ze státního rozpočtu. A až bude schválen ten nesmyslný návrh jednoho pana senátora, že chodníky budou mít za povinnost uklízet obce a města, bude huř. Tato povinnost, která vznikla před téměř 150 lety za Rakouska-uherska ostatně v Rakousku stále platí a nikdo se jí nechystá zrušit. Vznikla ze skutečnosti, že není město ani obec, která by byla schopna do dvou či tří hodin tento úklid zajistit. To se ostatně nepodaří nikomu ani dnes a tak mnozí obyvatelé velkoměst, měst i obcí dopadnou podobně, jako Karafiátovi Broučci. Nehledě na to, že titíž senátoři, kteří tomuto zákonu chtějí dát zelenou přiznávají, že to může vést třeba i k dvoj až trojnásobnému navýšení domovní daně, protože i tento úklid je nutné zaplatit. jš.

Poplatky za psy a odpady v roce 2008

Poplatek za psy zůstává pro letošní rok opět v nezměněné výši. Důchodci, vlastníci psa, zaplatí tedy za jednoho psa poplatek ve výši 200 Kč, ostatní 300 Kč. Poplatek za druhého a dalšího psa se zvyšuje vždy o 50%. Tento poplatek je nutno zaplatit do konce února 2008 na obecním úřadu nebo na číslo účtu 30925231/0100, variabilní symbol 1341/číslo popisné. Rovněž poplatky za odpady ve výši 500 Kč na osobu trvale v obci hlášenou je nutno zaplatit do konce února jednorázově nebo ve dvou splátkách do konce února a června buď na obecním úřadu nebo převodem na účet obce, číslo účtu 30925231/0100, variabilní symbol 1337 lomeno číslo popisné domu (čtyřmístné, pokud má někdo trojmístné, začne nulou). Znovu zdůrazňuji, že je třeba zaplatit za každou osobu trvale zde hlášenou. Ti, kteří mají důvod neplatit za všechny osoby v domě trvale hlášené, např. dlouhodobě pobývající v cizině, ať přijdou raději osobně. Toto je nutno nahlásit každoročně a zejména kvůli kontrolním orgánům, přezkoumávajícím hospodaření obce, napsat čestné prohlášení! Vyhnou se tak zbytečným komplikacím a obecnímu úřadu ušetří poštovné za upomínky. To skutečně není výmysl úřednic. Nepeskujte je, prosím, ony ani za vyšší poplatků nemohou! Úlevu mají pouze rodiny s více dětmi do 15 roků věku. Ty platí tak jako v roce 2007 pouze za jedno dítě. jš.

Změna ve vedení školy.

O uvolnění z funkce zástupce ředitele školy požádala Mgr. Randáková Petra. Na její místo byla jmenována došavadní vedoucí učitelka mateřské školy Mgr. Kozáková Marta, která bude na I. stupni také vyučovat.

Hasičský ples se opět vydařil.

V sobotu 12. ledna se konal v prostorách KD Vltava tradiční ples, pořádaný SDH Dobrá Voda u Českých Budějovic. Nově zvolené prostory kulturního domu na sídlišti Vltava na rozdíl od předchozích let byly skutečně kulturní a bez problémů absorbovaly všechny zájemce o místa u stolů, pořadatelská služba včetně přivítání dam květinou velmi pozorná, tombola tak jako už v minulých letech velmi bohatá (hasiči upřímně děkují všem sponzorům), ceny přiměřené, odvoz domů spolehlivý. Kdo se přišel bavit, určitě nebyl zklamán a dobrovodským hasičkám a hasičům je třeba za jejich velkou práci s přípravou plesu a jeho organizací upřímně poděkovat. Snad jenom k zbytečně hlučné hudbě s převahou dechovkového repertoáru byly slyšet výhrady. To se ale dá řešit, jinak „bez ztráty květinčky“. Děkuje-me! jš.

Motto: Četník se musí snažiti, aby si osvojil ve svém obvodu co možno důkladnou místní a osobní znalost, neb tím se mu značně usnadní plnění služebních povinností.” (Služební instrukce pro četnictvo, 1920)

Co je to community policing?

Pojem community policing se v praxi naší policie během posledních let střídavě objevuje a zase mizí. Community policing může jednak znamenat komunitní přístup k policejní práci, **policejní práci orientovanou na službu veřejnosti**, anebo společenskou policejní činnost. Zatímco předmětem zájmu tradičních policejních strategií je protiprávní chování, předmětem zájmu community policing jsou následky, které kriminalita způsobuje, vzniklé škody a potenciální hrozby.

Jednoduše řečeno je to souhrn takových policejních přístupů, které dokáží identifikovat a pojmenovat řadu problémů v oblasti veřejného pořádku a veřejné bezpečnosti. V návaznosti na označení jevů pak policie navrhne možnosti opatření jevům předcházející a to nejen vlastních, tedy policejních, ale i takových, na kterých se bude podílet široká veřejnost. Na základě komunikace mezi všemi zmíněnými – tedy policií i veřejností, vznikne řada aktivit, které jsou zaměřené především na odstraňování

příčin těchto problémů. Policie se tak **chová proaktivně**, předchází kriminalitě tím, že navrhuje na základě svých znalostí a zkušeností taková opatření, která jí zamezí už při jejím vzniku. **Community policing je spíš filozofie** než taktika nebo nějaký specifický přístup. A jako filozofie také pracuje s určitým teoreticky odůvodněným názorem na své okolí a postavení člověka – v tomto případě policisty – v něm. Koncept je vždy naplňován v lokálních variantách, které spojují (mimo jiné) tato základní východiska:

- Policejní práce orientovaná na službu veřejnosti **nenahrazuje standardní práci policie** na základních útvarech, ale doplňuje ji a významně usnadňuje
- Policisté jsou k proaktivní činnosti motivováni částečným **přenesením zodpovědnosti za bezpečnostní situaci v „jejich“ lokalitě**, s čímž souvisí i relevantní část rozhodovacích pravomocí
- Preventivní aktivity jsou stejnoměrně delegovány na každého policistu v rámci jeho běžných služebních povinností
- V lokalitě působí dlouhodobě stejní policisté, aby měli dostatek času získat dobrou místní znalost a aby občané mohli dobře poznat „svého policistu“

Budou-li se všichni chovat modelově podle filozofie community policing, pak **policie bude s veřejností aktivně komunikovat** a nebude se chovat pouze reaktivně – tedy vyšetřovat a řešit kriminalitu, která již nastala. Veřejnost pak přijme svůj spravedlivý díl odpovědnosti za vlastní bezpečnost a bezpečnost celého společenství. Policie nebude považována za jedinou složku, která se o bezpečnost má, může a proto musí starat. Veřejnost oproti tomu bude policií brána jako rovnoprávný partner, na kterého je možné delegovat část odpovědnosti za oblast kontroly kriminality a pochopitelně i veřejného pořádku. Kdo se pod pojmem veřejnost skrývá? V podstatě každý, kdo se podílet na řešení problémů chce, přináší něco podnětného a přijme svůj spravedlivý díl odpovědnosti. Ta se projevuje zejména tím, že disponujeme nějakou schopností cokoliv řešit nebo se na řešení spolupodílet. Výsledkem takové spolupráce v rámci celého společenství mohou být například nejrůznější situační opatření od organizace obchůzkové služby přes kvalitní technické zabezpečení až po architektonické úpravy veřejných prostranství.

Návrat ke starým dobrým zvykům

Úzká vazba mezi policií a místními občany byla samozřejmostí po dlouhá léta fungování všech policejních sborů na celém světě. Ve dvacátém století postupným odcizováním došlo u nás zcela logicky k tomu, že **policista umí komunikovat a správně jednat se zločincem, protože je k tomu vyškolen, zatímco s běžným bezúhonným občanem ne**. Když se s ním setká, jedná s ním buď také jako s darebákem, anebo zcela vypadne z role. Bezúhonný občan, jelikož přestal policisty potkávat, přestal mít přehled o tom, co vlastně dělají. Občan ví, že má policii, která ho chrání před těmi největšími a nejnebezpečnějšími zločinci a je mu zřejmé, že koná záslužnou činnost, ale všechno to ví jen z doslechu. Policistu přímo v akci vidí jen málokdo a nebezpečného zločince zrovna tak. Zato se setkává častěji s policistou vypisujícím mu pokutový lístek za špatné parkování, s policistou zastavujícím ho na silnici a s dozorcím na oddělení, kterému přijde oznámit, že má zase vykradené auto. Policista je pokaždé v roli, která není vděčná ani příjemná a málokdy z ní pro občana plyne něco pozitivního. **Setkání policie – bezúhonný občan se tím redukuje pouze na problémové kontakty.**

Ve výsledku zcela pochopitelně nastane to, co nastat muselo. Policie, čím dál úspěšnější v odhalování zločinců, vysoce specializovaná a pracující s vysokým osobním nasazením očekává, že občan jí bude vděčný a vážit si jí za všechno, co pro něj dělá. A je velmi rozčarovaná, že tomu tak není. Občan v nejrůznějších průzkumech vyjadřuje čím dál **menší spokojenost s prací policie a jeho důvěra v ní klesá**. Darebák, který krade a loupí, je přichycen při činu, řádně „ošetřen“, trpělivě vyslechnut, ubytován a nasycen. Vyškolený a poučený policista ho netluče, neřve na něj, není nevrlý, věnuje se mu, zná všechna jeho práva a ta dodržuje. Dbá na to, aby darebák nebyl davem lynčován a hlídá ho, aby si neublížil. Není neobvyklé, že si zločinec pochvaluje, že policista byl prvním člověkem, který mu v životě naslouchal. Za tuto péči standardní darebák nepřináší do státní pokladny (tedy do té, která policistovi přispívá na jeho chléb) ani korunu, naopak z ní bude během svého pobytu ve vězení ještě dále čerpat. O nějaké náhradě škody, kterou někomu (případně státu) způsobil to obvykle také není. Od toho si přeče všichni (až na něj) platí pojištění. Oproti němu paní, která večer co večer telefonuje na policejní oddělení a dožaduje se zákroku proti řvoucím opilcům z hospody na protější ulici, je považována za obtížnou. Zdržuje maličkostmi, neustále si stěžuje a otravuje, přitom jde o takovou hloupou! Podnikatel, který si v zaparkovaném autě zapomene tašku s doklady je po několikahodinovém vyšetřování a zapsování upozorněn, že si za ztrátu může vlastně sám a že pachatel stejně nebude s největší pravděpodobností dopaden. Přitom právě oni dva chodí každé ráno do práce, platí daně a právě oni dva přispívají policistovi na jeho snídani a večeři. Proto by zejména oni dva měli za své peníze dostat také něco, co chtějí a potřebují. Něco, co vidí a ocení, protože jim to přinese do života klid a pocit bezpečí. Tedy přesně to, co si pod pojmem veřejná bezpečnost představují. Bezúhonný občan celý den tvoří hodnoty, platí daně a chce mít klid. Ten spočívá zejména v tom, že když zaparkuje auto před barákem, také ho tam ráno najde ve stejném stavu, v jakém ho zanechal. Když o víkendu odjede na chatu, mezi tím mu nikdo nevykrade byt, nepočmárá dům a neotráví psa. Filmy, noviny i časopisy své konzumenty stále přesvědčují o tom, že svět je strašlivě nebezpečné místo, kde za každým rohem číhá finanční podvodník, terorista nebo vrah. Skutečnost je ovšem daleko nudnější. **Většina lidí se totiž s žádným vysoce specializovaným a rafinovaným zločincem prostě nikdy nesetká** a tudíž se ho ve skutečnosti ani nijak moc nebojí. S čím se ovšem setká a čeho se bojí je vandalismus, krádeže a jiná drobná kriminalita. Ta, které policie říká bagatelní a někdy se tváří, jakože vlastně o nic nejde. Jenomže právě o to většinu lidí jde. Skutečná veřejná bezpečnost a veřejný pořádek totiž nastávají ve chvíli, kdy se cítíte bezpečně tam, kde žijete. A to také může být **jediným měřítkem úspěšnosti policie** v této oblasti.

Kromě poklesu důvěry v policii měl tento stav odcizení za následek ještě jeden jev. Občané **přestali vnímat kriminalitu jako problém, který se jich také týká**. Paní stěžující si na opilce ví, že nemá vybíhat ven a v zoufalství, že se nemůže vyspat, začít opilcům energicky domlouvat. Okradený podnikatel ví, že kdyby chytil zloděje s rukou na svém kufříku, tak mu nesmí zprerážet kosti, protože od toho má přeče policii. Jenomže ji tam, kde ji ve svém každodenním životě nejvíc potřebují, nevidí. A nevidí ani výsledky její práce. Byť ví, že jsou a byť by byly sebeskvostněji prezentovány.

Policejní sbory na celém světě musely v reakci na tyto disproporce začít **znovu hledat cestu ke svým občanům**. Bylo by krásné, kdyby se ulicemi procházeli usměvaví a vstřícní policisté ochotní s každým pohovořit a každému pomoci, policisté znali svého okolí. V současné době – době organizovaného zločinu a přelidněných velkoměst, to ovšem není dost dobře možné. Řada

zemí se s tím vypořádala tak, že policejní práci chápe ve dvou rovinách. Práce se závažnou kriminalitou je věcí vysoce odborné a pro veřejnost dále „neviditelné“ policejní práce, zatímco běžná pořádková služba je organizována a hodnocena poněkud jinak. V duchu community policing. Policisté vykročili na téměř zapomenutou cestu, která vede vstříc občanům a současně udržují vysokou odbornost, která je nezbytná. Chtějí znovu získat ztracenou důvěru a probudit v lidech spící ochotu podílet se na věcech veřejného pořádku. Policejní práci se učí chápat také jako specifickou odbornou veřejnou službu, která vyžaduje specifické znalosti a dovednosti.

Hledání nových způsobů hodnocení vlastní práce je v každé organizaci důkazem jejího profesionalismu. Smyslem je mít přehled právě o místní situaci. „Snad nejpodstatnějším opatřením pro posílení pocitu bezpečí je však **fyzická přítomnost policistů na ulicích**. Je to opakovaná pravda, ale skutečně – podle zkušeností našich i zahraničních působí přítomnost policisty na ulici uklidňujícím dojmem na usedlíky a odstrašujícím na potenciální narušitele pořádku. Předpokladem samozřejmě je, že policisté se chovají korektně, **dobře komunikují s občany, pohybují se** pokud možno **pěšky** a nepřivírají oči před jevy, které občany trápí. Policista musí být schopen vyslechnout názory usedlíků, pomoci, a pokud není pomoc v jeho kompetenci, **slíbit předání podnětu svým nadřízeným**. Vedoucí činitelé policie by se měli aktivně účastnit práce v místní komisi pro prevenci kriminality (nebo komisi pro veřejný pořádek apod.) a podněty od občanů (sebrané řadovými policisty i zaslané jinou cestou) předávat výkonným orgánům města. Důvěra obyvatel v policisty také stoupá, jestliže se v **dané oblasti pohybují stále stejní policisté**, kteří svůj okrsek velmi dobře znají a mohou si kontakty s místními dlouhodobě budovat.”

Ze všech šetření je potom patrné, že občan má větší strach z toho, že mu někdo ukradne kolo, než že se stane obětí teroristického útoku. A to zcela nezávisle na tom, jaké trestné činy jsou v lokalitě statisticky nejčastěji oznamovány a překvapivě i nezávisle na tom, před čím je médii dlouhodobě varován. Proto je pro něj osobně významnější, jaká opatření samospráva a policie navrhnou a přijmou ke zmenšení pravděpodobnosti ztráty jeho kola, než jaká přijmou na ochranu proti terorismu. A podle nich bude následně také práci „své“ policie hodnotit. Neznamena to samozřejmě, že je třeba se soustředit pouze na tato opatření, ale naopak, znamená to, že na ně nelze zapomínat.

Závěrem. Zkušenosti ze zemí, kde se tento způsob policejní práce rozvíjí ukazují, že je to proces ovlivňující činnost policejního sboru na mnoha úrovních. Na otázky „jestli vůbec“ případně „jak“ rozvíjet community policing v České republice není ovšem možné odpovědět pouze na základě teoretických úvah. Proto se odbor prevence kriminality MVČR ve spolupráci s dalšími partnery snaží prostřednictvím svých aktivit předložit konkrétní argumenty zpracované na základě zkušeností v nejrůznějších lokalitách a nejrůznějších typech projektů. S pomocí těchto argumentů bude možné postupně odpovědět na otázky, které si policisté i občané v souvislosti s uvedenou problematikou kladou. Zdroj : Odbor prevence kriminality MVČR, redakčně zkráceno.

Dobrý den, naši dobrovodští spoluobčané.

Zajisté se Vám již za ta léta doneslo, že ve vaší obci (již od převratu) funguje dívčí skautský oddíl Pěnkavy. Prošlo jím mnoho dívek z Dobré Vody, ale i Suchého Vrbného, Srubce či města.

T.č. máme asi 40 dívek - světlušky (holčičky 6-11 let), skautky (11-15let), rangers (15-20 let) a vedoucí. Protože se z oddílu, dříve světluškovského, stává pomalu oddíl rangers, rády bychom do svých řad přibraly „nováčky“- nové malé světlušky, tedy slečny ve věku od 1. do 3. třídy ZŠ. Dokonce jsme i proto nedávno podnikly nábor v ZŠ Dobrá Voda, ale bohužel neúspěšně, přestože se s námi dětem ve školní družině velmi líbilo.

Pokud zrovna po něčem podobném pátráte - jak by vaše dítě mohlo „účelně“ vyplňovat svůj volný čas, neváhejte se ozvat. Bližší informace o oddíle, o tom kdy a jak často se scházíme, najdete na našich webových stránkách: www.skauting.cz/penkavy, popřípadě se můžete poptat svých známých, věřím, že narazíte na někoho, kdo s námi má nějakou zkušenost.

V případě zájmu volejte na tel. č. 777 579 631 – Zuzana Barešová, „Pomněnka“.

Na závěr našeho „Pěnkavského článku“ bych chtěla velmi poděkovat panu starostovi Šabatkovi, který nám umožnil „zviditelnění se“ v Dobrovodském zpravodaji.

Děkuji, se skautským pozdravem Pomněnka – vůdkyně 16. dívčího oddílu Pěnkav.

Hledáme pronájem bytu či části rodinného domu na Dobré Vodě nebo v blízkém okolí na 1 až 2 roky.

Prosíme nabídněte na tel. číslo 732 670 307 nebo 604 734 796, Jan a Jana Hejhalovi